

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра китайської філології

Курсова робота
з китайської філології
на тему:

**ОСНОВНІ ТИПИ ЗВ'ЯЗКУ МІЖ СЛОВАМИ В РІЗНИХ ТИПАХ
СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ СУЧАСНОЇ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ**

Студентки ІІІ курсу, групи Кит 10-21
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми: китайська мова і література
та переклад, західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.065 Східні мови та літератури
(переклад включно), перша – китайська

Руденко Анастасії Станіславівни

Науковий керівник: **викл. Самаркіна А.О.**

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ	5
1.1. Тракткування поняття “словосполучення” в китайській мові.....	5
1.2. Загальна характеристика основних типів словосполучень в китайській мові	6
Висновки до Розділу 1	12
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ТИПІВ ЗВ’ЯЗКУ МІЖ СЛОВАМИ У СЛОВОСПОЛУЧЕННЯХ В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ.....	13
2.1. Аналіз основних типів зв’язку у словосполученнях сучасної китайської мови	13
2.2. Аналіз синтаксичних особливостей словосполучень в китайському речення.....	15
Висновки до Розділу 2.....	30
ВИСНОВКИ.....	31
АНОТАЦІЯ.....	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	34

ВСТУП

Курсова робота присвячена вивченню основних типів зв'язку між словами в різних словосполученнях в китайській мові.

Словосполучення є одними з найбільш вживаних елементів мови. Вони відіграють важливу роль у формуванні різних структур речень та впливають на їхнє семантичне навантаження.

Вивчення особливостей словосполучень у китайській мові має вирішальне значення для покращення розуміння та вивчення китайської граматики, а також для вдосконалення навичок говоріння та письма.

Аналіз зв'язків між словами в словосполученнях також може допомогти мовознавцям краще зрозуміти особливості китайської мови та її граматику, що сприяє покращенню комунікації з носіями китайської мови.

Актуальність теми роботи полягає в тому, що вона зосереджена на дослідженні словосполучень та типів зв'язку між словами в них, їхнього використання в мові та їхнього місця в реченні, що є актуальною темою в китайській лінгвістиці, з метою покращення їхнього використання в навчанні та спілкуванні з носіями мови. Це покращить ваше розуміння китайської мови, особливо її синтаксису.

Об'єктом дослідження є словосполучення в сучасній китайській мові.

Предметом дослідження є особливості зв'язку між словами в словосполученнях в сучасній китайській мові.

Метою даної курсової роботи є дослідження типів зв'язку в словосполученнях в китайській мові.

Відповідно до теми ми мали такі **завдання**:

- охарактеризувати основні типи словосполучень в китайській мові;
- аналізувати основні типи зв'язку у словосполученнях сучасної китайської мови;
- аналізувати синтаксичні особливості словосполучень в китайському реченні.

А також виявити особливості синтаксичної будови словосполучень та зробити висновки про роль словосполучень в китайському реченні.

Для досягнення мети роботи будуть використані надбання мовознавців, зокрема китаєзнавців з різних країн світу. Це дозволить порівняти різні підходи до вивчення цього питання та дійти висновку щодо особливостей поєднання елементів у різних типах словосполучень.

Фактичний матеріал роботи складають ієрогліфи, слова, фрази, дієслова, прислівники, фрази, речення, словники, посібники, книги, підручники, статті з журналів та енциклопедії.

Аналіз наочних матеріалів, таких як китайські реченні та власні переклади, є методами дослідження питання в нашій курсовій роботі. Крім того, щоб зрозуміти розвиток і взаємодію словосполучень з іншими складовими синтаксису китайської мови, дослідження буде базуватися на історичних і порівняльних методах.

Практичне значення одержаних результатів роботи полягає в тому, що вони можуть бути використані для покращення викладання китайської мови в навчальних закладах, а також для дослідження мовної культури та міжкультурної комунікації. Студенти можуть використовувати результати для підготовки до занять з теорії та практики перекладу, написання курсових і дипломних робіт, написання рефератів і наукових досліджень.

Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків та списку використаної літератури. Загальний обсяг роботи 35 сторінок, використаних джерел 20.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

До 20 століття темі "словосполучення в китайській мові" приділялося недостатньо уваги, і вона не розглядалася так широко як інші аспекти китайської мови. Більшість досліджень були зосереджені на фонетиці, граматиці та лексиці, а деталі структури фрази були другорядними. Ця тема почали досліджувати пізніше.

Частково це може бути пов'язано зі складністю аналізу фраз через особливості китайської мови, такі як відсутність граматичних закінчень, сталість ієрогліфів та різноманітність синтаксичних структур. Іншим важливим фактором є відносно нещодавня поява розвинених комп'ютерних технологій, що відкривають нові можливості для поглибленого вивчення різних аспектів китайської мови.

Через це можна припустити, що до недавнього часу китайським словосполученням не приділялося достатньо уваги і вони не були вивчені так ретельно, як хотілося б. Хоча носії мови недостатньо обізнані в цій темі.

1.1. Тракткування поняття "словосполучення" в китайській мові

В українській мові поняття "словосполучення" трактують по-різному, зокрема, словосполучення розглядають як синтаксичну одиницю, яка складається з двох і більше повнозначних слів: 1) пов'язаних підрядним зв'язком, одне з яких є головним, а друге – залежним (1, с. 3; 12,) та ін.; 2) пов'язаних на основі сурядного і підрядного зв'язку та ін. 3) пов'язані сурядним, підрядним і предикативним зв'язками: *роки пройшли, ліс шумить...*(13, с. 61). Залежно від змісту поняття «словосполучення» вибудовуються класифікації, в основі яких лежить термінологія на позначення типів словосполучень за синтаксичними зв'язками та формами, семантико-синтаксичними відношеннями, структурою, морфолого-синтаксичними ознаками. Інші мовознавці розглядали *словосполучення* як самостійну синтаксичну

одиницю, обмежену підрядним зв'язком. Перегінець М. (1928) зазначає, що слова в реченні поєднуються за змістом так, що їх можна розкласти на пари. У кожній парі одне слово залежить від другого, тому одне з них називається надрядним, а друге – підрядним (залежним)” (с. 7); один член керівний, причому керувати слово може кількома іншими...”(9, с. 184).

Академічний Тлумачний словник надає тлумачення “словосполучення” так:

СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ – це найпростіша синтаксична одиниця мови, утворена з двох або кількох повнозначних слів, пов'язаних між собою в граматичному плані і за змістом. Вільними словосполученнями вважають такі синтаксичні утворення, складові елементи яких, зберігаючи свої лексичні та граматичні значення, можуть бути структурними компонентами інших синтаксично-семантичних об'єднань.

1.2. Основні типи словосполучень

Як зазначає Олександр Авраменко, в українській мові словосполучення поділяються за різними класифікаціями, в залежності від особливостей.

- ☞ за структурою українські словосполучення поділяються на два типи: прості та складні;
- ☞ за характером зв'язку компонентів: синтаксично вільні та синтаксично невільні (нерозладні);
- ☞ залежно від морфологічного вираження головного слова поділяються на такі типи: іменникові, дієслівні, прислівникові, числівникові, прикметникові та займенникові.

Шульжук К. Ф. (2010) – автор підручника для студентів “Синтаксис української мови” стверджує, що не всі сполучення слів у реченні є синтаксичними словосполученнями. Зокрема, не є словосполученнями:

- ☞ предикативне ядро речення, тобто сполучення підмета з присудком: ліс шумить, робітники працюють, трава зелена;

- ☞ сполучення іменника або займенника із прийменником: під ліжком, над нами, коло ставка;
- ☞ однорідні члени речення, поєднані сполучниками: день і ніч; не високо, а низько;
- ☞ стійкі словосполучення, синтаксично нерозкладні конструкції і фразеологізми, власні назви: Тихий океан, байдики бити; Кривий Ріг, Новий Буг, гарбуза дати, тримати камінь за пазухою;
- ☞ аналітичні форми прикметників і дієслів, складені форми слів: буду танцювати, нехай (хай) приходить, менш корисний;

Отже, синтаксичні словосполучення — це вільні словосполучення, що утворюються щоразу за новими моделями, членуються на окремі слова, які за необхідності завжди можна замінити іншими (13, с.33).

Відомий автор, китаїст та перекладач 王力 Wáng Lì Ван Лі, який вважається засновником сучасної китайської лінгвістики, досліджував безліч аспектів вивчення китайської мови, а також написав велику кількість робіт по вивченню китайської мови, її граматику та ін. надає таке поняття “складу”, “слова” та “словосполучення” в китайській мові:

Склад в китайській мові, який передається тим чи іншим ієрогліфом, китайською називається – 字 zì; таким чином, це поняття стосується не тільки письмової, а й усної мови. Інакше висловлюючись, з погляду сучасного мовознавства, ієрогліфи – це лише передача на письмі складів мовлення.

Слово (або за граматичною термінологією китайської мови 詞 cí) – це найпростіша смислова одиниця мови. Слово в китайській мові може складатися з одного головного складу (морфеми, ієрогліфа), двох, трьох або чотирьох, але зазвичай більше двох це вже запозичення з інших мов та власні назви.

У стародавній китайській мові майже всі слова були односкладовими, багатоскладних було вкрай мало. В даний час число складних слів у китайській мові сильно збільшилося, так що кількість двоскладових слів майже дорівнює числу односкладових. Однак кількість трьох і чотирьох-складних слів, як і раніше, дуже

невелика, і те, що зазвичай вважають трьох і чотирискладовими словами, насправді виявляється поєднанням двох слів.

Автор наголошує, що *словосполучення* – це поєднання двох або більше слів, що не утворюють речення. Словосполучення поділяються на словосполучення з підрядним зв'язком та словосполучення з сурядним зв'язком, які ми детальніше розглянемо в наступному пункті нашої роботи.

Існує критерій, за допомогою якого можна відрізнити слово від словосполучення:

Якщо між двома складами можна вставити будь-які інші, то це словосполучення, якщо ж між ними вставити нічого не можна, вони становлять єдине слово:

Користуючись цим правилом, ми можемо встановити, що 老人 Lǎorén – стара людина є словосполучення, оскільки воно означає 老的人 – людина, яка є старою. Тобто ми використали 的 між основними словами. І навпаки, 老虎 Lǎohǔ (老 – старий, поважний, 虎 – тигр) це єдине слово, тому що воно не має значення 老的虎 старий тигр.

Автори підручника “Практична граматики китайської мови для іноземців” виділяють наступну класифікацію словосполучень в китайській мові за наявними в них частин мови (с.155):

1. 联合词组 Liánhé cízǔ – сурядне словосполучення, що формується з двох та більше однакових частин мови.

Наприклад:

- ☞ 老师学生– (老师 lǎoshī вчитель 学生 xué shēng учень – два іменники);
- ☞ 他和我 – (他 tā він 我 wǒ я – два займенники);
- ☞ 参观访问 – (参观 cānguān відвідувати 访问 fǎngwèn робити візит – два дієслова);
- ☞ 积极努力 – (积极 jījí активний 努力 nǔlì старанний – два прикметники);

☞ 耐心的温暖的 – (耐心的 nàixīn de терплячий 温和的 wēnnuǎn de теплий – два прикметники (с. 157).

2. 主谓词组 Zhǔ wèicí zǔ – Підметово-присудкове словосполучення.

Наприклад:

☞ 头发长 довге волосся (头发 Tóufǎ – підмет, 长 zhǎng – присудок);

☞ 他描写 він описує (他 tā – підмет, 描写 miáoxiě – присудок);

☞ 我看 я бачу (我 wǒ – підмет, 看 kàn – дивитися) (с.165).

3. 动宾词组 Dòng bīn cízǔ – дієслівно-об'єктне словосполучення з дієсловом і об'єктом, над яким виконується дія.

Наприклад:

☞ 吃早饭 (吃 Chī їсти – дієслово, 早饭 zǎofàn сніданок – іменник в ролі об'єкта, над яким виконується дія) ;

☞ 写汉字 (写 Xiě -писати, 汉字 hànzì ієрогліфи – іменник в ролі об'єкта, над яким виконується дія) ;

☞ 学习汉语 (学习 Xuéxí вчити – дієслово, 汉语 hànyǔ китайська мова іменник в ролі об'єкта, над яким виконується дія) (с.170).

4. 偏正词组 Piān zhèng cízǔ – ендоцентричне словосполучення, в яких перша частина – модифікатор, який використовується в дієслово-орієнтованій фразі для зміни, обмеження та опису іменників в другій частині словосполучення. Цей тип словосполучень поділяються на два види:

1) Словосполучення, в якому модифікована частина – це іменник. Наприклад:

☞ 沙漠地带 Shāmò dìdài зона пустелі 沙漠 shāmò (модифікатор),

地带 dìdài (модифіковане слово – іменник);

☞ 地理老师 Dìlǐ lǎoshī вчитель географії 地理 Dìlǐ (модифікатор),

老师 lǎoshī (модифіковане слово – іменник).

2) Словосполучення, в якому модифікована частина – це дієслово або прикметник

☞ 详细解释 Xiángxì jiě shì детально пояснювати 详细 xiángxì (модифікатор прислівник), 解释 jiě shì (модифіковано слово –дієслово);

☞ 很结实 Hěn jiēshi дуже міцний 很 hěn (модифікатор – прислівник), 结 jiēshi (модифіковано слово – дієслово) (с.174).

5. 数量词组 Shùliàng cízǔ словосполучення з числівником – комбінація числівників та рахівних слів. Загалом словосполучення можна поділити на дві категорії:

1) Словосполучення, яке складається з числівника та рахівного слова:

☞ 十一盒 shíyī hé –одинадцять коробок;

☞ 十六本 shíliù běn – шістнадцять книг (с.181).

2) Словосполучення, яке складається з числівника та рахівного слова для дієслова:

☞ 一次 Yīcì один раз;

☞ 九篇 jiǔ piān – дев'ять статей (篇 piān –рахівне слово для статей);

☞ 五顿 wǔ dùn п'ять прийомів їжі (五 wǔ –п'ять, 顿 dùn –рахівне слово для прийомів їжі) (с.182).

6. 补充词组 Bǔchōng cízǔ – комплементарні словосполучення. Такі словосполучення можна поділити на два види:

1) Дієслівне словосполучення з комплементом:

☞ 洗干净 Xǐ gānjìng вимити начисто – 洗 Xǐ (модифіковане дієслово, 干净 gānjìng чисто (прикметник, комплемент);

☞ 选出 xuǎnchū обирати (модифіковане дієслово, 出 (дієслово комплемент) ;

2) Прикметникове словосполучення з комплементом:

3) 少一点儿 shǎo yī diǎn ér трохи (少 shǎo мало , 一点儿 yī diǎn ér небагато (словосполучення з числівником, комплемент) (с. 190).

7. 方位词组 fāng wèi cí zǔ – словосполучення місцезнаходження, що вказує на існування певного об'єкту в часі та просторі.

- 1) Визначає позицію (表示处所Biǎoshì chùsuǒ) 城东 chéng dōng, 路南 lù nán, 郊外, jiāowài, 屋子里 wūzi lǐ, 桌子上 zhuōzi shàng, 学校前面 xuéxiào qiánmiàn, 他左边 tā zuǒbiān;
- 2) Визначає час 夜里 yèlǐ, 三天前, 饭后, 一个星期左右, 一个月一前;
- 3) Визначає кількість 三十岁以上, 四十里以外, 五十个左右, 四十岁上下 (с.197).
8. 同位词组 Tóngwèi cízǔ Апозитивне словосполучення – це комбінація двох слів, які описують одну й ту саму персону або річ з двох різних аспектів і додають деяку інформацію. Словосполучення з рівноправними частинами.
- 4) 张平教授 (张平 – Чжан Пін, 教授 – професія викладача) ;
- 5) 中国首都北京 zhōngguó shǒudū běijīng – столиця Китаю – Пекін (с.205).
9. 固定词组 – Стале словосполучення це термін, або ідіома, або власна назва, що має стабільну структуру та використовується для того, що б виразити певний концепт
- ☞ 有始有动 yǒu shǐ yǒu dòng довести щось до кінця;
- ☞ 坐井观天 zuòjǐngguāntiān мати дуже вузький кругозір (с.208).
10. 介词结构 – Прийменникове словосполучення, яке складається з прийменника і його об'єкта, який стосується напрямків, місця чи позиції, часу, об'єкта, мети, причини чи способу дії. Автори підручнику наводять такі приклади:
- ☞ 在草地上 zài cǎodì shàng – в траві (місце);
- ☞ 从八点 cóng bā diǎn – з восьми годин (час);
- ☞ 由于他的介绍 yóuyú tā de jièshào через його представлення (причина);
- ☞ 把这本画报 bǎ zhè běn huàbào – цю газету (розпорядження, виконання дії); (с.213).
11. Словосполучення з “的” de—слово або фраза, з присвійною часткою. Приклади, які наведені в підручнику (15, с.222):
- ☞ 这些画报是哥哥的 – Ці малюнки мого брата. ”的” — частка до іменника;

- ☞ 红的做衣服 – одяг червоного кольору ”的 ”— частка до прикметника;
- ☞ 我买的在这儿 –Я купив це тут ”的 ”— частка до підметово-присудкової фрази (с.223).

Висновки до Розділу 1

Словосполучення – це важливий елемент граматичної системи китайської мови. Їх вивчення дає ключові знання для розуміння мови та її грамотного використання.

Китайська мова має багату систему словосполучень, що класифікуються за різними критеріями: структурою, граматичними властивостями, семантикою.

В цьому розділі ми дізналися, що словосполучення утворюються з двох або більше слів, які пов'язані між собою за змістом і граматично.

Вивчення типів словосполучень в китайській мові є важливим для розуміння її структури та граматики. Це знання дає можливість правильно будувати речення, визначати граматичні зв'язки між словами та перекладати тексти з китайської мови на українську та навпаки.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ТИПІВ ЗВ'ЯЗКУ МІЖ СЛОВАМИ У СЛОВОСПОЛУЧЕННЯХ В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Аналіз основних типів зв'язку у словосполученнях сучасної китайської мови

Слова в реченні поєднуються рівноправно або нерівноправно, таким чином, що за характером синтаксичних відношень словосполучення можуть бути сурядними або підрядними відповідно.

Сурядне словосполучення — це смислове й граматичне поєднання двох або більше повнозначних слів як граматично рівноправних: дієслів, іменників або прикметників (4).

Сполучники сурядності: 和 hé, 及 jí, 与 yǔ, 又 yòu, 或 huò, 而 ér, 且 qiě, 但 dàn, 和 hé з'єднує схожі слова разом, вказуючи на паралельний зв'язок, тоді як 或 huò з'єднує ті самі слова разом, вказуючи на вибір, а 但 dàn і 而 ér поєднують два відносно суперечливих поняття, вони вказують на протилежні відносини.

Особливості сурядних словосполучень:

1. частини мови в сурядному словосполученні однакові (крім іменників і займенників): іменник + іменник 父亲和母亲 Fùqīn hé mǔqīn батько і мати та інші;
2. Обидві частини сурядного словосполучення перебувають у рівному відношенні одна до одної.
3. Слова в сурядному словосполученні часто взаємозамінні, але значення залишається тим самим.
4. Слова в сурядному словосполученні можуть безпосередньо поєднуватися між собою або ж вони можуть поєднуватися за допомогою службових слів.

Словосполучення з сурядним зв'язком ділять на дві групи: ті, що мають відкритий сурядний зв'язок та ті, що мають закритий сурядний зв'язок: відкритий не обмежений кількістю компонентів і має можливість використовувати різні сурядні сполучники для встановлення зв'язку між ними, використовуючи як сполучники, так і безсполучниковий зв'язок.

Наприклад: 爸爸, 妈妈和孩子 Bàba, māma hé háizi тато, мама і дитина.

Сурядні словосполучення з закритим сурядним зв'язком складаються з двох компонентів та включають в себе зіставно-протиставні сполучники 但 dàn, 而 ér і т.д. 不漂亮, 但聪明 Bù piàoliang, dàn cōngmíng Не гарна, але розумна. (11, с. 46)

Моделі словосполучень із підрядним типом зв'язку. Слова в підрядному словосполученні об'єднуються між собою як граматично нерівноправні: одне – головне, друге – залежне. Моделі словосполучень із підрядним типом зв'язку складаються з іменника, дієслова або прикметника та слова, що стоїть перед ними і виконує означальну та обмежувальну функцію. Сполучники підрядності: 的 de, zhī, 地 de (приклади ми надали в пункті 2.1.).

Існує обмежена кількість елементів у підрядних словосполученнях. Загалом два елементи. У підрядних реченнях одне зі слів є підметом або центром фрази. Це слово визначає структуру всього речення, тоді як друге слово – це залежний компонент від першого слова. Існують такі структури словосполучень: прикметник + іменник, числівник + іменник, іменник + іменник, займенник + іменник, дієслівні словосполучення, прикметник + дієслово, прислівник + дієслово, прислівник + прикметник (приклади ми надали в пункті 2.1.).

Автор Сінь Фу І виділяє три типи підрядних словосполучень (12): означальні словосполучення – це словосполучення, де від головного слова до залежного можна поставити запитання “який?” “чий?” і т.д., дієслівно-об'єктні словосполучення і обставинні словосполучення (приклади надали в пункті 2.1.).

2.2. Аналіз синтаксичних особливостей словосполучень в китайському реченні

Наданий нижче аналіз синтаксичних особливостей словосполучень буде розподілений за наступними критеріями: типи словосполучень позначені римськими цифрами (I, II, III...), граматичні особливості – арабськими (1), 2), 3)...).

I. Автори підручника Практична китайська граматики для іноземців (15, с.159) виділяє наступні граматичні особливості різних типів словосполучень. Як ми зазначали в пункті 1.2. (15, с.157).

Граматичні особливості 联合词组 Liánhé cízǔ:

- 1) Порядок складових слів не важливий і зміна не впливає на значення словосполучення.
- 2) Словосполучення зазвичай складається з іменників, займенників, дієслова чи прикметника.
- 3) Складові словосполучення можуть бути поєднані за допомогою сполучних слів 和 Hé, 而 ér, 或者 huòzhě, 并 bìng, 又又 yòu yòu та інші.
- 4) Словосполучення можуть приймати після себе премодифікатори.

В реченні може виступати:

1. Підметом: 碗和筷子都在桌子上 На столі стоять миски та палички;
2. Предикатом: 大家又唱又跳 Всі співали і танцювали;
3. Додатком: 他们经常得到朋友们的支持和援助 Вони часто отримують підтримку і допомогу від друзів;
4. Атрибутом: 父亲母亲的工作都很忙 Мої тато і мама дуже зайняті на роботі;

Координаційне словосполучення характеризується і функціонує відповідно до його складових, тому ми можемо назвати координаційне словосполучення за назвами частин мови, що входять до його складу.

5. Координаційна фраза може функціонувати як суб'єкт, об'єкт або атрибут.
Наприклад:

☞ 煤和石油都是燃料 Вугілля і нафта є паливом. – сурядне словосполучення в ролі підмета;

☞ 我喜欢猫和狗 Мені подобаються і коти і собаки –сурядне словосполучення в ролі об'єкта;

6. Дієслівні сурядні та прикметникові сурядні словосполучення можуть виступати в ролі присудка або дієприкметникового звороту:

☞ 大家又鼓掌又欢呼 Всі аплодували та вітали.— дієслівне словосполучення як присудок в реченні.

(1) Словосполучення з 得 de з дієсловами або прикметниками, що вказує на ступінь або іншу характеристику відповідної дії чи ознаки.

☞ 我们谈得又亲切又热烈 Ми спілкувалися сердечно і тепло;

(2) Якщо словосполучення є атрибутом в реченні, то слід використовувати присвійну частку 的 de.

☞ 我和他的友谊很深 Моя дружба з ним дуже глибока.

(3) Якщо дієслівні та прикметникові сурядні словосполучення виступають в ролі присудка або дієприкметникового звороту, слід використовувати дієслівне 地 de.

☞ 我羡慕、钦佩地看着他 Я дивився на нього із захопленням.

(4) Знак паузи (、) можна замінити сполучником “и”.

☞ 伯父、伯母都很爱我 Дядько і тітка мене дуже люблять.

(5) Якщо у словосполученні три і більше складових, сполучник стоїть перед останнім, наприклад:

☞ 哥哥、姐姐和我都在北京上学 Ми з братом, сестрою ходимо до школи в Пекіні.

(6) Взагалі, порядок двох складових можна змінити, але якщо фраза є ідіоматичним виразом або таким, де інверсія не допускається з точки зору значення, порядок є фіксованим. Наприклад:

☞ 桌子椅子 Zhuōzi yǐzi стіл і стілець 椅子桌子 (рідко вживають “стілець і стіл”);

☞ 爸爸妈妈 Bàba māma тато і мама 妈妈爸爸 (рідко вживають “мама і тато”).

II. Граматичні особливості 主谓词组 Zhǔ wèicí zǔ

В реченні можуть виступати в ролі:

- 1) Підмета: 他这样做不对 Tā zhèyàng zuò bùduì Те, що він зробив, було неправильним
- 2) Присудка: 他头疼 tā tóuténg У нього болить голова;
- 3) Додатка: 我希望你成功 wǒ xīwàng nǐ chénggōng Сподіваюся, ти досягнеш успіху
- 4) Атрибуту: 这是我们游览的日程 zhè shì wǒmen yóulǎn de rìchéng Це розклад нашого туру
- 5) Дієприслівникового звороту: 妈妈心疼地看着女儿 māma xīnténg de kànzhe nǚ'ér Мати з жалем глянула на дочку;
- 6) Комплементом ступеня: 他说得大家全笑了 Tā shuō dé dàjiā quán xiàole. сказав він і всі розсміялися (6, с.166).

1. Порядок двох компонентів у словосполученні не може бути змінений, оскільки його зміна призведе до зміни як структури, так і значення.. Наприклад, 他描写 “大 він описує”. Об'єктом дієслова 描写 і може бути людина, річ або місце. Якщо ми змінємо порядок на 描写他, то фраза буде мати переклад "описати його" (с 167).

2. Дві складові словосполучення повинні збігатися, інакше воно не матиме жодного сенсу. Наприклад:

☞ 人民生活水平提高了 Поліпшився рівень життя людей; не посилюється 水平增强;

☞ 这里麦子长得很好 Тут добре росте пшениця; не росте (як людина) 麦子生得很好 (с. 168).

3. Даний тип словосполучення в реченні може виступати як підмет, об'єкт або атрибут без займенника. Наприклад:

☞ 天气热是这里的特点 – роль підмета, Цій місцевості характерна спекотна погода;

☞ 气温下降会影响农业生产 – роль об'єкта, Зниження температури вплине на сільськогосподарське виробництво;

☞ 这是他写的小说 – роль атрибутива, Це роман, який він написав.

4. Вживання структурних часток зі словосполученням з підметом і присудком.

1. Коли цей тип словосполучення вживається як атрибут, частка 的 обов'язкова.

Структурну частку 的 необхідно вживати після фрази, яка є атрибутом.

Наприклад: 他看的小说是中文的 Роман, який він читав, був китайською.

Без 的 значення, і структура фрази будуть змінені, наприклад, якщо замість 他看的小说, ми скажемо 他看小说. Ми прибрати 的 після, в такому випадку 小说 “роман” стане об'єктом 看, і все речення буде граматично невірним.

2. Коли словосполучення вживається як прислівник або дієприслівниковим зворотом, обов'язково вживається частка 地. Наприклад:

Структурна частка повинна бути використана після словосполучення.

Наприклад: 我们精神饱满地工作着 Ми працюємо на повну силу.

3. Коли словосполучення вживається як комплемент, обов'язково вживається структурна частка 得, яку потрібно використовувати перед словосполученням.

Наприклад: 他笑得嘴都合不上了 Він так сміявся, що навіть рота закрити не міг.

4. Дуже обмежена кількість дієслів може приймати S-P як об'єкт.

Наприклад: 知道 希望 觉得 相信 盼望;

5. S-P словосполучення можуть використовуватися лише як комплементи ступеня. Наприклад: 他笑得眼泪都流下来了 Він так сміявся, що сльози текли по його обличчю (15, с.167).

III. 动宾词组 Dòng bīn cízǔ – дієслівно-об'єктне словосполучення

В реченні може бути в ролі:

- 1) Підмета: 学习汉语要注意方法 Зверніть увагу на методи вивчення китайської мови;
- 2) Додатка: 她喜欢学习汉语 Вона любить вивчати китайську мову;
- 3) Атрибутиву: 她要订一个学习汉语的计划 Вона хоче скласти план вивчення китайської мови;
- 4) Дієприслівникового звороту: 他没有目的地走着 Він йшов без мети;
- 5) Комплементом ступеня: 他感动得说不出话 Він був настільки зворушений, що втратив дар мови (15, с.170).

Граматичні особливості цього типу словосполучень.

1. Не можна змінювати порядок в компонентів в словосполученні. Сталий порядок: Дієслово + Об'єкт.
2. Даний тип словосполучення може служити підметом, об'єктом або атрибутом тощо, які вказують на різні займенники або прийменники.
 - ☞ 访问中国是我的愿望 (як підмет) відвідування Китаю – моя мрія;
 - ☞ 我希望访问中国 (як об'єкт) я маю надію відвідати Китай;
 - ☞ 我有一个访问中国的计划 (як атрибутив) У мене є план відвідати Китай.
3. V-O словосполучення зі структурними частками:
 - (1) використовується як атрибут, необхідно вживати частку 的
 - ☞ 开会的人都到了 Всі учасники зустрічі прийшли;
 - (2) Коли V-O словосполучення використовується як комплемент, обов'язково вживається частка 得.
 - 大家高兴得跳起舞来了 Всі танцювали від радості
4. Фрази V-O часто використовуються як дієприслівниковий зворот, що вказують на спосіб дії, наприклад:

我们走路去吧 Ходімо пішки

5. 有一点儿 служить прислівниковим перед прикметниками (або певними дієсловами), показуючи щось незадовільне, неповне, трохи.

☞ 他有一点儿发烧 У нього невелика температура;

☞ 我想买一点儿东西 (атрибутив) Я хочу щось купити;

☞ 快一点儿, 车来了(комплемента) Поспішайте, машина вже тут.

IV. Граматичні особливості 偏正词组 Piān zhèng cí zǔ

В реченні може бути в ролі:

1) Підмета:

☞ 努力学习很重要 Важливо старанно вчитися;

2) Предиката:

☞ 那天大天 Це був великий день;

3) Об'єкту:

☞ 我觉得很合适 Я вважаю це доречним;

4) Атрибуту:

☞ 很多运动员的衣服都湿了 одяг багатьох спортсменів мокрий;

5) Дієприслівникового звороту:

☞ 八月的一天, 我和朋友去公园了 Одного разу в серпні ми з друзями пішли в парк;

6) Комплементом:

☞ 他们讨论得很热烈 Була жвава дискусія (15, с.177).

1. Порядок двох складових в ендосентричній фразі є фіксованим і його не можна змінити. Оскільки в китайській мові модифікатори завжди розміщуються перед модифікованими словами (15, с.175).

☞ 很漂亮 Hěn piàoliang гарна X 漂亮很;

☞ 我的书 Wǒ de shū X 书我的.

2. Деякі ендосентричні фрази можуть використовуватися як підмет, об'єкт або предикат без будь-якого конкретного маркера.

- ☞ 很好 Hěn hǎo дуже добре;
- ☞ 这个孩子 zhège hái zi ця дитина;
- ☞ 很累 hěn lèi дуже втомлений.

3. Ендоцентричні словосполучення зі структурними частками.

(1) Коли фраза використовується як атрибут, зазвичай частка "的" використовується після неї, наприклад:

- ☞ 这是他弟弟的排球 Це волейбольний м'яч його брата;

(2) Коли ендоцентричні фрази 很多 і 不少 використовуються як атрибути, структурна частка 的 зазвичай не вживається:

- ☞ 星期天很多同学去游览长城 У неділю багато студентів пішли відвідати Велику Китайську стіну.

4. Структурну частку 地 необхідно вживати після дієслівного або дієприкметникового ендоцентричного словосполучення, що виконує функцію дієприслівникового звороту, наприклад:

- ☞ 他很耐心地帮助我 Він терпляче мені допомагав.

V. 数量词组 Shùliàng cízǔ словосполучення з числівником.

В реченні можуть бути в ролі:

1) Атрибуту:

- ☞ 这是三本地图 Це три карти;

2) Дієприслівникового звороту:

- ☞ 他们八点出发 Вони вирушили о восьмій годині;

3) Комплементу:

- ☞ 他比我大一些 Він старший за мене;

4) Підмета:

- ☞ 三公斤太多 Три кілограми — це забагато;

5) Об'єкта:

- ☞ 那种钢笔，我有一支 У мене є одна з таких ручок;

6) Предиката:

☞ 这个本子三毛 Ця книжка коштує всього три центи.

1. У словосполученні числівник завжди стоїть перед рахівним словом.
2. Між числівником і рахівним словом не потрібно використовувати будь-які службові слова та частки.
3. Словосполучення з числівниками зазвичай можна редуплікувати (дублювати).
4. У словосполученнях з числівниками акцент робиться на передню цифру.
5. Перед словосполученнями може бути модифікатор.

Пункти, на які треба звернути увагу під час вивчення словосполучень з числівниками:

1. Порядок слів у словосполученнях є стійким. Цифра обов'язково має ставитися перед рахівним словом, не можна спотворювати.
2. Словосполучення з числівниками обов'язково потрібно використовувати перед іменником, виконуючи роль компонента, що доповнює іменник.
3. Словосполучення з числівниками та частки:
 - (1) Коли числівникові словосполученні складають з іменних рахівних слів та іменників, то зазвичай частка 的 не вживається.

一个人 одна людина	X 一个的人
一件事情 одна справа, річ	X 一件事的情

Якщо числівникові словосполученні складають з дієслівних рахівних слів та іменників, то в таких випадках також частка 的 не використовується.

一场电影 один фільм	X 一场的电影
一次参观 один візит	X 一次的参观

Коли предмет, що виражає центральне слово, разом з рахівним словом не можуть вживатися разом, то в такому випадку після словосполучення слід використовувати частку 的。

☞ 三件的钱（买三件衣服的钱）Sān jiàn de qián (mǎi sān jiàn yīfú de qián)

Вартість за три одиниці одягу.

(2) Коли числівникове словосполучення утворено дієсловним лічилним словом, важливе значення має те, що після дієслова стоїть комплемент, що виражає частоту дій. Між словосполученнями та дієсловом ніколи не використовують частку 得.

(3) Словосполучення з числівником, утворене іменним рахівним словом, може стояти після прикметника, виконуючи роль комплементу, що виражає конкретну довжину, висоту, чи глибину.

☞ 这件衣服的颜色深一些。Zhè jiàn yīfú de yánsè shēn yīxiē. Колір цієї сукні темніший;

☞ 这张桌子比那张桌子高一厘米。Zhè zhāng zhuōzi bǐ nà zhāng zhuōzi gāo yī límǐ. Цей стіл на один сантиметр вищий за той;

☞ 慢一点！别摔了。Màn yīdiǎn! Bié shuāile повільніше! Не впади.

Редуплікація числівників:

1. АВАВ 一次 一次一次

2. АВВ 一个个

Цифра 一 і словосполучення з числівником, виражене іменним рахівним словом, після редуплікації виступає як визначення і висловлює, що предметів дуже багато, підкреслюючи, що в групі наявний один предмет. Після такого виду словосполучень слід використовувати структурну частку 的.

☞ 一个一个的汉字都跟画儿一样 Кожен ієрогліф такий самий, як і малюнок.

Словосполучення з числівником та іменним рахівним словом після редуплікації виступає обставиною способу дії в реченні. Використовується частка 地.

☞ 他把那些花一盆一盆地都摆在院子里了 він поставив квіти по горщиках.

Числівникові словосполучення часто використовуються після вказівних займенників 这, 那 та запитальних займенників 哪. Якщо після них цифра – це уї, то її можна уникнути (с. 189).

VI. 补充词组 Bǔchōng cízǔ – комплементарні словосполучення.

В реченні може бути:

- 1) Підметом 说清楚就行了 Кажіть чітко, щоб було зрозуміло;
- 2) Додатком 他觉得累极了 Він почувався надзвичайно втомленим;
- 3) Атрибутом 这是借来的杂志 Це запозичений журнал;
- 4) Комплементом 他高兴得跳起来了 Він підскочив від радості;

1. Порядок двох компонентів у комплементарному словосполученні не може бути змінений, оскільки зміна порядку призведе до зміни як структури, так і значення. Наприклад, 整理好 Zhěnglǐ hǎo означає "привести до ладу", тоді як 好整理 ендосентрична фраза, означає "добре організований". Деякі комплементарні словосполучення, такі як 接触到 Jiēchù dào торкатися, 少一点 shǎo yīdiǎn малувато, тощо, не мали б сенсу, якби їхні складові були розташовані у зворотному порядку.

2. Прикметники, дієслова, деякі прислівники, цифри, суб'єктно-предикативні, дієслівно-об'єктні, визначальні словосполучення можуть використовуватися після дієслова, виконуючи функцію додаткового компонента.

写对 Xiě duì пиши правильно	画得好 huà dé hǎo добре малювати	买来 mǎi lái купити
摔坏 shuāi huài зламаний	看得清楚 kàn dé qīngchǔ бачити чітко	笑得直不起腰 xiào dé zhí bù qǐ yāo Я так сміявся, що не міг стояти прямо

3. Числівні словосполучення можуть використовуватися після прикметників, виступаючи як додатковий компонент.

☞ 瘦一些 Shòu yīxiē трохи худий

4. Прислівники "很" і "极" також можуть виступати як додатковий компонент, але можуть лише бути комплементом ступеня, використовуючи "很", необхідно використовувати частку "得", структура: ".....得很", використовуючи "极", обов'язково потрібно ставити "了", структура: ".....极了"

☞ 舒服极了 Shūfú jíle дуже зручний;

☞ 可惜得很 Kěxí dé hěn дуже жаль;

5. Прикметник 多 також може бути комплементом ступеня, обов'язково повинен використовувати частку 得 або 得, у наступних конструкціях "...得多" або "...多了".

☞ 快多了 Kuài duōle Набагато швидше.

Структурна частка 得 повинна використовуватися перед словосполученням, що виступає в ролі комплементом. Наприклад:

VII. 方位词组 fāng wèi cí zǔ – словосполучення місця.

1) Підметом: 屋子里边暖和 В кімнаті тепло;

2) Об'єктом: 信在抽屉里 Лист у шухляді;

3) Атрибутом: 黑板上的字是老师写的 Слова на дошці написані вчителем;

4) Дієприслівниковим зворотом: 你饭后再来 Повертайся після обіду.

1. Порядок слів у словосполученнях місця не можна змінити, інакше зміниться сенс.

2. Не можна використовувати 的 у словосполученнях місця між односкладовим місцем та іменником або займенником, що стоїть перед ним.'

3. Частка 的 не може бути використана між іменниками та двоскладовими локативами "上下, 左右" і з "以, 之".

4. Односкладові слова місця 上 і 下, 左 і 右 часто з'єднуються разом, утворюють складні слова місця 上下 і 左右, використовуються після числівника чи рахівного слова з іменником, виражаючи приблизну кількість предметів:

☞ 三点左右我一定来 Я обов'язково прийду близько третьої години.

5. 前 і 后 часто з'єднуються разом, використовується після іменників та рахівних слів, виражає час або місце.

VIII. 同位词组 Tóngwèi cízǔ Апозитивне словосполучення

В реченні може бути:

1) Підметом:

☞ 中国首都北京到了 Zhōngguó shǒudū běijīng dào le Прибули до столиці Китаю, Пекіну;

2) Об'єктом:

☞ 同学们都欢迎你们两位 Tóngxuémen dōu huānyíng nǐmen liǎng wèi Мої однокласники вітають вас обох;

3) Атрибутом:

☞ 唱歌跳舞是你们年轻人的爱好 Chànggē tiàowǔ shì nǐmen niánqīng rén de àihào Спів і танці – це захоплення вас, молодих.

1. Порядок слів фіксований і сталий.

2. Деякі словосполучення з рівноправними складовими перед спочатку мають вказівку на конкретну людину чи річ, а після – вказівку на загальних людей чи предмети:

☞ 他这个人 Tā zhège rén він – та людина.

3. У деяких випадках, перша частина узагальнююча, наступає, що йде після, виражає конкретне значення:

☞ 我的朋友张京 Wǒ de péngyǒu zhāng jīng Мій друг Чжан Цзін.

4. Коли дієприкметниковий зворот вживається як атрибут, між ним і словом, яке він модифікує, зазвичай ставиться структурна частка 的. Наприклад:

☞ 这是你们三个人的飞机票 Zhè shì nǐmen sān gèrén de fēijī piào Ці квитки на літак на вас трьох.

IX. 固定词组 – стале словосполучення і його граматичні особливості.

В реченні може бути:

1) Підметом: 北京语言大学有许多外国留学生 У Пекінському університеті мови та культури є багато іноземних студентів;

2) Об'єктом: 我的汉语老师是中国人 Мій учитель китайської мови – китаєць;

3) Атрибутом: 这是中华人民共和国的地图 Це карта Китайської Народної Республіки;

4) Предикатом: 这篇文章短小精悍 Ця стаття коротка і лаконічна;

5) Дієприслівниковим зворотом: 我们俩应该开诚布公地谈一谈 Нам двом варто відверто поговорити;

6) Комплементом: 他讲得头头是道 Він говорить красномовно.

1. Сталі словосполучення мають фіксований порядок слів, який не можна змінювати.

2. Два або більше компонентів у словосполученні об'єднані певним граматичним зв'язком для вираження фіксованого і конкретного значення.

3. Словосполучення діє як одне слово у реченні.

4. Аббревіатури, особливо для довгих власних назв і технічних термінів також чітко фіксовані (15, с.212).

5. Сталі вирази і структурні частки:

(1) Коли стале словосполучення використовується як атрибут, зазвичай використовується частка 的. Наприклад:

☞ 世界上没有十全十美的人 В усьому світі немає ідеальної людини;

(2) Якщо сталий вираз є прислівником то, як правило, до словосполучення додається структурна частка 地. Наприклад:

☞ 我们恋恋不舍地离开了那里 Ми неохоче виходили звідти;

(3) Даний тип словосполучення може слугувати комплементом ступеня і йому обов'язково має передувати структурна частка 得. Наприклад:

☞ 他高兴得手舞足蹈 він стрибав від щастя.

X. 介词结构 – Прийменникове словосполучення і його граматичні особливості.

В реченні може виступати в ролі:

- 1) Дієприслівникового звороту 他对人很热情 Він дуже теплий до людей;
- 2) Атрибуту 关于他的消息 Новина про нього;
- 3) Комплементу 我们充满希望地走向胜利 Ми йдемо до перемоги з надією.

1. Порядок слів у прийменникових конструкціях фіксований, прийменники завжди стоять перед їхнім доповненням.

2. Доповненням до прийменника може бути іменник, займенник, іменник з рахівним словом, локатив, словосполучення з локативом, темпоратив або ендоцентричні словосполучення.

3. Між прийменником і доповненням не можуть стояти інші службові члени речення.

4. Увага зазвичай припадає на об'єкт, що стоїть після прийменника.

5. Прийменникове словосполучення використовується як складова речення без будь-якого конкретного маркера.

6. Прийменникове словосполучення часто виступає в ролі дієприслівникового звороту між підметом і дієслівним присудком або перед прикметниковим присудком. Структурна частка 地 не вживається ні в тому, ні в іншому випадку. Наприклад:

他从欧洲来 Він приїжджає з Європи	×他来从欧洲
我们在餐厅吃饭 Ми їмо в ресторані	×我们吃饭在餐厅

7. Для підкреслення акценту, деякі прийменникові словосполучення можуть бути розміщені на початку речення. Після прийменника зазвичай робиться пауза, тоді як на письмі письмі пауза позначається комою.

Найбільш популярні прийменникові словосполучення.

(1) “在……上” має значення 在...上边.

1. Використовується для позначення місця.

☞ 他在床上躺着 Tā zài chuángshàng tǎngzhe він лежить на ліжку.

Між 在 і 上 часто стоїть іменник або іменне ендосентричне словосполучення.

2. Вказує на певну сферу або аспект, коли вставляється абстрактний іменник або дієслово. Наприклад:

☞ 他在会上发表了很好的意见。 На зустрічі він висвітлив ідеї, які варті уваги;

☞ 在工作上 На роботі.

(2) “在……下” , має значення 在……下边 вказує на конкретне місце або положення. 在... ...的努力下 за старань, 在 ... (的) 条件下 за умовою, 在(的) 情况下 в залежності від ситуації.

(3) “在……中” вказує на сферу дії і використовується як прислівниковий додаток.

Між 在 і 中 стоїть іменник або іменне ендосентричне словосполучення, дієслова також можна використовувати в цьому прикладі словосполучень.

☞ 在同学中, 我最喜欢他 Він був моїм улюбленцем серед однокласників;

☞ 他们在讨论中, 又发现了新问题 Під час дискусії вони відкрили для себе нові проблеми.

(4) “从...起” вказує на час або простір, тобто 从……开始 починаючи з чогось.

☞ 我们从下月一号起放暑假 З першого числа наступного місяця ми йдемо на літні канікули;

(5) “从... 到...” ще одна популярна конструкція, яка показує проміжок часу.

☞ 一九五八年七月在日本工作 Працював в Японії з липня 1958 року.

(6) 1. “对于...”和“对.....” вводить ціль і об’єкт.

☞ 大家对于他的行为不太满意 Люди були не дуже задоволені його поведінкою.

☞ 对于这个问题，我们要进一步研究 Це питання потребує подальшого вивчення.

2. 对” має значення“向、朝”

☞ 老大娘对我笑了笑 Старенька усміхнулася до мене.

的..... не може передувати дієсловом, які можуть мати два об’єкти, наприклад, 问 та告诉 (15, с.222) .

XI. Словосполучення з “的” de

Частка " 的 " поєднується з іменниками, дієсловами, прикметниками або словосполученнями, створюючи нову фразу.

Нова створена фраза діє в реченні як іменник, вказуючи на людей або предмети або називаючи їх.

Частка " 的 " завжди ставиться після слова або словосполучення, яке вона змінює.

В реченні можуть бути в ролі:

Конструкції з " 的 " можуть бути тільки підметом або додатком у реченні.

1. Підмет: 来的都是客人 Ті, хто прийшов – всі гості;
2. Об’єкт: 我要买新的 Я хочу купити нову річ.

Висновок до розділу 2

Аналіз типів зв’язку у словосполученнях сучасної китайської мови є важливим для розуміння структури речення та його граматичних особливостей. Знання типів зв’язку дозволяє правильно визначати синтаксичні функції слів у реченні та перекладати китайські словосполучення українською мовою. У цьому розділі

курсвої роботи ми надали ґрунтовне дослідження різних типів словосполучень в сучасній китайській мові. Зосередили увагу на їх структурі, граматичних особливостях та наведено чисельну кількість прикладів для ілюстрації та опису кожного типу. Залежне слово описує або обмежує центральне слово з точки зору ознаки, обсягу, якості, форми, характеру, кількості, використання, часу, місця тощо.

ВИСНОВКИ

Китайська мова є однією з найдавніших мов у світі, писемність якої зберігається до сьогоднішнього дня, і вона має особливості, які роблять її цікавою для вивчення. Водночас вона має багато моментів, які ще не досліджено. У пропонованій роботі детально систематизовано теоретичний матеріал, надано приклади та розглянуто структурно-функціональні особливості китайських словосполучень, а також теоретичні основи вивчення словосполучень. Було також розглянуто типи зв'язків між словами та граматичні функції кожного з них.

Можемо зазначити, що вивчення китайських словосполучень і зв'язків ще не завершено. Граматичні структурні та функціональні властивості елементів граматики, особливо їх вплив на синтаксис, завжди були предметом ретельних досліджень лінгвістів по всьому світу.

Вивчення граматики різних мов, особливо китайської, є надзвичайно складним, важливим і важким процесом. Китайська мова є унікальною мовою, що ускладнює її розуміння. Тому при вивченні китайської мови важливо зосередитися на граматиці, порядку слів і елементів речень, а також на граматиці. Зокрема було досліджено поняття “словосполучення” в китайській мові і основні типи зв'язку між словами в різних типах словосполучень сучасної китайської мови, ми проаналізували ці типи зв'язку, проаналізували синтаксичні особливості словосполучень в китайському реченні, розглянули порядок слів в них та роль службових слів. Ми дізналися, що у китайській мові порядок слів є фіксованим, атрибутивний член зазвичай стоїть попереду головного, сполучні слова можуть знаходитися на початку, в середині або в кінці словосполучення. Визначили, що службові слова використовуються для вираження зв'язку між словами. Найпоширенішими службовими словами в китайській мові є сполучні слова, частки та прийменники. Зробили висновки про те, що словосполучення є важливою одиницею граматики китайської мови і відіграють значну роль в організації речення.

Ми вважаємо, що вивчення теми словосполучення в китайській мові є важливим для :

- ☞ Розуміння структури речення;
- ☞ Визначення граматичних функцій слів;
- ☞ Перекладу текстів з китайської мови на українську та навпаки;
- ☞ Вивчення лексики китайської мови.

Вивчення типів зв'язку в словосполученні китайської мови є важливим для розуміння структури речення, визначення граматичних функцій слів, перекладу текстів та вивчення лексики. Дослідження цієї теми дає можливість систематизувати знання про типи зв'язку між словами в китайській мові, виявити особливості синтаксичної будови словосполучень та зробити висновки про роль словосполучень в китайському реченні.

论文摘要

本研究致力于研究汉语不同短语中词与词之间的主要关系类型。

短语是最常用的语言要素之一。它们在各种句子结构的形成中起着重要作用，并影响着句子的语义。

了解汉语短语的特点，对于加深理解和学习汉语语法、提高口语和写作能力至关重要。分析短语中词与词之间的关系也有助于语言学家更好地理解汉语及其语法的特点，从而有助于改善与以汉语为母语的人的交流。

该研究主题的相关性是由现代乌克兰汉学中研究汉语词汇组合的需要决定的。它侧重于研究词的组合、词与词之间的关系类型、词在语音中的用法以及词在句子中的位置，这是汉语语言学中的一个热门话题，目的是提高词在学习和与母语者交流中的使用。这将提高您对汉语的理解，尤其是对句法的理解。

其中，我们研究了汉语中“短语”的概念和现代汉语中不同类型短语中词与词之间的主要关系类型，分析了这些关系类型，分析了汉语句子中短语的句法特征，考虑了短语中词的顺序和服务词的作用。

我们认为，学习汉语短语结构这一主题对以下方面至关重要：

- ☞ 理解句子结构；
- ☞ 确定词语的语法功能；
- ☞ 将文章从中文翻译成乌克兰文，反之亦然；
- ☞ 学习汉语词汇。

学习汉语短语中的连接类型对于理解句子结构、确定词语的语法功能、翻译文章和学习词汇非常重要。通过对这一主题的研究，可以系统地了解汉语中词语之间的关系类型，确定短语句法结构的特殊性，并就短语在汉语句子中的作用得出结论。

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балко, М. В. (н.д.). Словосполучення сучасної української мови на тлі граматики конструкцій. Відновлено з <https://seanewdim.com/wp-content/uploads/2021/02/Balko-M.V.-Word-combinations-of-the-modern-Ukrainian-on-a-background-of-Construction-Grammar-1.pdf>
2. Граматична термінологія і правопись, ухвалені Комісією мови при Українському т-ві шкільної освіти в Києві. (1917). Київ: Друк. Укр. Центр. ради.
3. Денисенко, З. М. (н.д.). Семантичне узгодження між компонентами словосполучення в українській мові. Відновлено з <https://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/29609>
4. Довідник з українського правопису. (2006). І. Р. Вихованець (Ред.), О. М. Олефіренко & Г. А. Сагайдачна (Уклад.). Київ: Діал.
5. Мельничук, О. С. (1972). Словосполучення. В І. К. Білодід (Ред.), Сучасна українська літературна мова: Синтаксис (с. 51-117). Київ: Наукова думка.
6. Офіційний сайт української мови. (н.д.). Відновлено з http://ukrainskamova.com/publ/chinnij_pravopis/sintaksis_i_punktujacija/surjadni_slovospoluchennja/7-1-0-164
7. Перегінець, М. (1928). Характер синтаксичних зв'язків та синтаксичних форм. В Збірник центральних державних курсів українознавства (Кн. 1, с. 40-49).
8. Сімович, В. І. (1918). Практична граMATика української мови. Раштат.
9. Синявський, О. Н. (1941). Норми української літературної мови. Львів.
10. Слинько, І. І., Гуйванюк, Н. В., & Кобилянська, М. Ф. (1994). Синтаксис сучасної української мови: проблемні питання. Київ: Вища школа.
11. Словник української мови. Академічний тлумачний словник. (н.д.). Відновлено з <https://sum.in.ua/s/slovospoluchennja>
12. Українська мова. Енциклопедія. (2004). Київ: Вид-во "Українська енциклопедія" ім. М. П. Бажана.
13. Шульжук, К. Ф. (2010). Синтаксис української мови (2-е вид., доп.). Київ: Академія.

14. Ющук, І. П. (2004). Українська мова. Київ: Либідь.
15. A practical Chinese grammar for foreigners – 652 с.
16. Gong, Y., Lyu, B., & Gao, X. Research on teaching Chinese as a second or foreign language in and outside mainland China: A bibliometric analysis.
17. Xiaoxia, Z. (2013). Collocation and colligation: A study of the English verb in comparison with its corresponding Chinese verb. *Theory and Practice in Language Studies*, 3(5), 781-786.
18. Liu, Li, & Zhang, D. Reading in Chinese as an additional language learners' development, instruction and assessment.
19. 李德津, & 程美珍. (2008). 外国人实用汉语语法(第2版修订本). 北京: 北京语言大学出版社.
20. 邢福义. (2014). 汉语复句研究. 北京: 商务印书馆.